

øvrigt godt i Traad hermed, at det er meddelt Udvalget, at man i Sverige har haft uheldige Virkninger af en tilsvarende Bestemmelse.

Et *Flertal* (Nina Bang, Dahl, Ellinger, Godskesen, A. P. Hansen, Marie Hjelm, Johansen og Steincke) mener ikke, at der, som i Lovforslagets § 22 sket, kan opstilles en almindelig Formodning om, at Fællesboets enkelte Ejendele hører til den Del af Boet, hvorover Manden er raadig. Overensstemmende hermed foreslaar dette Flertal under Nr. 9 og 10 en ny Affattelse af § 22.

Et *Mindretal* (Nina Bang, Dahl, A. P. Hansen, Johansen og Steincke) er paa de fleste Omraader enedes med det øvrige Udvalg eller dog med 2 andre Partier, men har ønsket at opretholde enkelte Særforslag, jfr. Nr. 7 og Nr. 20 samt — sammen med et andet Mindretal — Nr. 21. Mindretallet henviser i øvrigt til ovenstaaende, særlig Bemærkningerne ad Nr. 8—10, men forbeholder sig i det hele at motivere sin Stilling i Salen.

Et *Mindretal* (Ellinger og Godskesen) mener, at naar Hustruen — som Lovforslaget gaar ud paa — skal være fuldt ligeberettiget med Manden i Ægteskabet, bør hun ogsaa bære det samme Ansvar. Overensstemmende hermed stiller Mindretallet Ændringsforslagene Nr. 6 og 11.

Dette Mindretal kunde have ønsket de nuværende formueretlige Lovregler opretholdt i visse Retninger, for saa vidt angaar de bestaaende Ægteskaber, i alt Fald saaledes, at hver af Ægtefællerne kunde kræve Opretholdelsen, jfr. hvad der for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende er bestemt i Lov Nr. 212 af 1. Juni 1922 § 3. Men da Mindretallet ikke har fundet Tilslutning for sin Opfattelse, har man paa dette Punkt opgivet at stille Ændringsforslag.

Et *Mindretal* (Hauch og Kloppenborg-Skrumsager) havde meget ønsket, at de formueretlige Forhold, der gjaldt for de

Ægteskaber, der var indgaaet, før denne Lov træder i Kraft, forblev uberørt af Loven, medmindre een af Ægtefællerne fremsatte Begæring om, at Ægteskabet kom ind under de nye Retsregler, som gives i nærværende Lov. Da Mindretallet ikke har kunnet finde Tilslutning i Udvalget for det nævnte Synspunkt, stilles intet Ændringsforslag, men man forbeholder sig under Sagens 2den Behandling nærmere at begrunde sin Opfattelse.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

1) Paragraffen affattes saaledes:

„Mand og Hustru skal være hinanden til Støtte og i Fællesskab varetage Familiens Tarv.“

Til § 2.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

2) I 1ste Linie ændres „Tilskud af Penge“ til: „Pengeydelse“.

Til § 6.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

3) I sidste Linie indføjes mellem „medmindre“ og „særlige“ Ordet: „ganske“.

Til § 8.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

4) 2det Stykke affattes saaledes:

„Til Inddrivelse af de omhandlede Underholdsbidrag kan de Retsmidler anvendes, som er hjemlet med Hensyn til forladte Hustruer og de hos disse værende Børn, dog at Afsoning ikke kan anvendes for de Hustruen paalagte Bidrag til Mandens Underhold. Bidragene udredes forud for vedkommende Bidragsperiode.“

5) 3die Stykke affattes saaledes:

„Underholdsbidrag efter §§ 5 og 6 kan kun, naar særlige Grunde taler derfor, paalægges for en Tid, der ligger mere end 1 Aar forud for Begæringen.“